

Vrijdag 28 december. Wat was het toch weer lekker: Bij het opstaan alweer stralende zon en strakblauwe hemel. Terwijl we aan de koffie zaten meldde de bakkerswagen zich op de camperplaats. Een groot uitgevallen soort stokbrood werd gehaald en nog even in de kast gelegd. Op het gemak een uitgebreide sanitairservice, nog een laatste babbel met de burens en toen starten voor de rit van ongeveer 20 km. Alweer een prachtige route, helaas had stuurman Fred het nogal druk met bochten, rotondes en drempels om echt van het moois te genieten. Gelukkig keek Els voor twee!

Tegen elven reden we campercamping *Golden Grove* in **L'Alfas de Pi** op. Met een beetje zoeken werd er op de goedbezette camperplaats nog een plekje gevonden. Een veel leukere plaats dan de voorgaande.

Meer 'Lebensraum' rondom de campers en goedverzorgde voorzieningen. Dagtarief met stroom (3 amp., das minnetjes maar voor ons voldoende) was € 13,=

We vingen zelfs gratis WiFi van een naastgelegen camping. (Op de CP moest hiervoor betaald worden.)

Els informeerde even bij mensen die hier kennelijk al iets langer stonden of er goed te fietsen was en kreeg een positief antwoord. Lekker buiten zitten brunchen en toen de fietsen gepakt. In het wat hoger gelegen

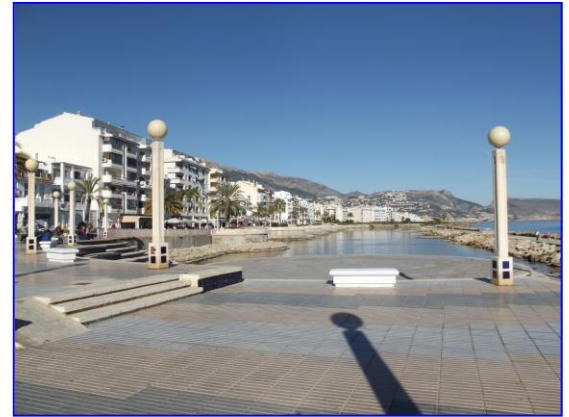
stadje was markt en daar moesten we natuurlijk naar toe! Er werd van alles aangeboden maar we beperkten ons tot een baal sinaasappels, mooie sperziebonen en een horloge voor Els. € 5,= diepte-investering!

Hierna lieten we ons de helling afrollen tot aan de boulevard.

Hier was het behoorlijk druk en we hoorden een mengelmoe van talen. Nederlands, Duits, Frans, Spaans, Italiaans, Engels, Afrikaans, Japans, om een paar herkende talen te noemen. Op ons gemak peddelden we de lange boulevard op en af, peuzelden onderweg een paar sinaasappels op en toen door de stadse deel richting Golden Grove. We konden het niet laten om weer een Aziëbazar binnen te lopen. Fred werd een nieuw kamazeulke (mouwloos vest) aangemeten, verder lieten we ons niet meer verleiden. Het motortje van de fiets ingeschakeld om de licht-steigende weg naar de camperplaats te overbruggen.

Rond half vijf daalde de temperatuur vrij snel en zag je de campers in hun verrijdbare huizen duiken.

De avond werd doorgebracht in de gebruikelijke routine: Eten, lezen, internetten, foto's bijwerken enz.

Zaterdag 29 december. Voor vandaag stond een rit van 25 km gepland maar de daar aangegeven camperplaats kon ons niet bekoren dus nog maar doorkarren naar (op onze kaart onvindbare) [La Romana](#).

In dit meer in het binnenland gelegen plaatsje ligt sinds vrij kort een door Nederlandse Peter en Caroline beheerde camperplek. Ook het navi-systeem had het moeilijk en moest vele malen her-berekenen om de plaats te vinden. Met de haven in zicht moesten we zelfs nog twee keer vragen.....

De plek toch gevonden, er stonden 4 campers maar er was geen mens te zien. De camper er maar tussen geplaatst en na enige tijd verschenen er levende wezens: Martin en Maddy wiens website we als globale route volgden! Hadden we ze toch ingehaald, hoewel dit niet onze intentie was. Leuke kennismaking!

Na de brunch gingen we aan de wandel. Een volledig ander landschap dan het kustgebied. In het kleine stadje **La Romana** kwamen we aan bij het scheiden van de markt. Grappig detail: Uit de kerktoeren van het authentieke dorpje klonk nep-klokkengelui uit

luidsprekers. Aan de rand van het stadje lag een wijnboeren-coöperatie waar we voor € 2.25 twee liter goede wijn in een handige draagbare fles kochten.

Weer terug bij de camper, na een kleine twee uur wandelen waren er meer mensen, onder anderen ook de eigenaar Peter uit Maastricht en twee dames uit Schaesberg, wonend waar Fred opgegroeid is!

Tegen vieren verzamelde men zich spontaan onder de pergola bij het zwembad en werden ervaringen uitgewisseld onder het genot van een lekker drankje. Een tijdelijk Nederlandse enclave in Spanje.

Fred zette op zijn mondharmonika het Limburgs volkslied "Waar in bronsgroen eikenhout" in. Baas Peter was hierdoor duidelijk verrast. We zoeken eigenlijk niet bewust naar Nederlanders op een camperplaats maar zijn wel erg benieuwd hoe Nederlanders ertoe gekomen zijn om naar Spanje te verhuizen. Fred had hierover een vrij uitgebreide babbel met baas Peter. Het echtpaar is ooit op de Nederlandse TV geweest in de programma-serie "Ik vertrek." Els was druk met het vergaren van camperplaatsgegevens, dit hoort bij ontmoetingen met andere campers.

Tot half zes werd er gebabbeld en gezongen en toen werd het zo fris dat ieder zijn eigen stek opzocht. Het was al bijna zeker dat we nog tenminste een dag zouden blijven.....

In de loop van de avond kwamen er regelmatig behoorlijk sterke windvlagen die de gehele nacht doorgingen. De camper stond bij tijd en wijle te schudden.

Zondag 30 december. We waren eruit: Vandaag zouden we blijven staan. De camper dus want we zouden gaan fietsen naar een 12 km verdergelegen stadje waar markt was. De accu's zaten helemaal vol, wel prettig want er moesten vrij lange hellingen overwonnen worden en bovendien was de wind nog behoorlijk stevig.

Onderweg zagen we nog een geitenboerderij met een respectabele kudde mekkers. In de rondom liggende bergen zagen we grote happen waar marmar gewonnen wordt. Op afstand had dit iets van in de helling gebouwde huizen vanwege de witte, rechthoekige vlakverdeling. Ook zagen we diverse grotwoningen die in dit gebied vrij veel voorkomen. Merkwaardig gezicht: Een grote schotelantenne die op de bodem staat en de eronderliggende grotwoning van beeld voorziet.

Onderweg namen we ook een kijkje bij een openlucht keramiekhandel waar talloze beelden, beeldjes, stenen barbecues, tuinsets en andere zaken aangeboden werden.

De markt werd bereikt en daar begroetten we 4 camperburen die er per scooter heengereden waren.

We weten het nu zeker. Als we weer deze kant op gaan dan nemen we een minimale hoeveelheid kleren mee en brengen hier onze garderobe op peil. Kleren te kust en te keur voor prijzen waarvan zelfs Zeeman of Wibra schrikt. We kochten paellakruiden en dadels. Ook nog 3 nieuwe boxershorts voor Fred, zo goedkoop dat wassen eigenlijk niet loont!

Opvallend was het aanbod van gedroogde vis, kennelijk een streekartikel.

Na ruim een uur sfeerproeven en snuffelen hadden we het gezien en gingen via een omweg door het stadje weer terug naar La Romana. We waren mooi op tijd terug zodat Els nog uitgebreid kon gaan douchen voordat de namiddag-temperatuurval kwam. Met een babbel hier en daar ging het richting duisternis en avondmaal.

Weer een leuke dag met leuke ervaringen. Wat de volgende dag zou brengen, verdergaan of nog blijven, we wisten het nog niet!

Maandag 31 december. Bij het opstaan was het behoorlijk fris, misschien is koud meer op zijn plaats.

Toen de zon de vrij zware wolken wist te verdringen liep de temperatuur snel op. Tijdens de koffie besloten we Oud & Nieuw maar hier mee te maken, nog een dag te blijven dus.

We besteedden nogal wat tijd aan babbelen, dit kwam vooral omdat de medecampers een leuke mix was van gezellige en interessante mensen. Als sportieve activiteit maakten we weer een wandeling door en rondom La Romana. We zagen niet heel veel echt interessante dingen maar het was vooral de sfeer van het bijzondere landschap proeven. Op de terugweg gingen we weer langs de Bodega en kochten 2 twee-literflessen wijn. Niet dat Fred zoveel drinkt, maar het was makkelijker dragen.....

In de namiddag viel de temperatuur weer als een baksteen en iedereen vluchtte de camper in, in afwachting van de Spaanse jaarwisseling. En, welja, we hoorden wel 6 a 7 knallen en zagen in de verte zeker 4 vuurpijlen en toen was het spektakel over. In de kou werden nieuwjaarswensen uitgewisseld en getoast op het verse 2013 en om 0.30 uur was het stil.....

Dinsdag 1 januari. Ons eerste voornemen in het nieuwe jaar was om vandaag naar La Marina, een stukje onder Alicante te gaan. Na uitgebreid afscheid van onze camperburen, baas Peter en onze centjes, (dit viel mee: € 30,= voor 3 dagen all-in) gingen we richting zuidoost. Een goede weg, was lekker te rijden. Opvallend waren de vele palmen rond en in de stad **Murcia**, die gemakkelijk doorkruist werd.

Even voor twaalf kwamen we op de beoogde CP aan, deze bleek echter opgeheven te zijn. Er stonden borden dat campers verboden waren. Toch maar even geparkeerd om te kijken vanwaar de grote drukte op het strand? Om klokslag twaalf namen vrolijk uitgedoste mensen, overwegend Nederlanders hun Nieuwjaarsduik! Grappig om eens te zien! Mede vanwege de wel erg grote drukte besloten we niet verder te zoeken in La Marina maar door te rijden naar **Guardamar del Segura**.

Een goed besluit want hier stonden we prachtig. Geen voorzieningen maar we konden er weer een paar dagen tegen.

De ondergrond was hobbelig maar met enig zoeken vonden we een vlak plekje.

We stonden op een soort pier met aan drie kanten de zee.

Aanvankelijk met drie campers maar dit groeide in de loop van de dag aan. Vanwege het ontbreken van brood bakte Els lekkere pannenkoeken voor de brunch. Dat ging er goed in en gaf genoeg energie voor een lange strand- en boulevardwandeling. Het plaatsje had een charmantere uitstraling dan de bekende strandplaatsen met hun bijna Manhatten-achtige skyline. Een tikje frisse wind maar volop zon maakte het een extra leuke wandeling.

In de vroege avond kregen we telefoon van onze dochter. Zij had geregeld dat ze op 18 januari samen met kleinzoon Kai om 10.00 uur in Malaga zou landen en 4 dagen samen met ons zou doorbrengen. Een superverrassing waar we natuurlijk nooit op gerekend hadden. Enerzijds jammer dat Peter niet mee zou komen, anderzijds konden we daardoor Debby en Kai in onze camper opvangen. Zou Peter meekomen dan reddden we het echt niet met slaapplekken.

Dat zouden twee spannende weken worden!

Woensdag 2 januari. We werden al vrij vroeg gewekt door een vrij irritant stroomaggregaat. Deze voorzag één van de vele marktkramen van stroom. Jawel, er was markt. Dat hield ook in dat we zeker nog een dag zouden blijven staan want de markt had de uitrijdroute geblokkeerd. Maar dit was beslist geen straf want het was een erg leuk plekje. Fred ging opzoek naar een bakker en kwam na een kwartiertje terug met een knapperig vers brood. Smullen!!!!

Hierna weer wandelen, eerst een flink stuk langs het strand en via een mooi duingebied langs de kortste omweg terug. Telkens weer keken we elkaar aan en deelden het gevoel in een soort mooie droom te leven.

De middag werd door Els gevuld met lekker lezen in de zon en Fred genoot een siësta. Men moet zich toch aan de cultuur van het land aanpassen.....

In de aanloop naar de duisternis werd hier en daar nog gebabbeld en zorgde Els voor een lekkere maaltijd.

We waren het er snel over eens dat we nog een dag langer zouden blijven.

Donderdag 3 januari. Het viel al op bij het ontwaken: Een ander weertype. Er woei een stevige wind en dat gaf een prachtbeeld op de vrij onstuimige zee. Toch ook veel zon en met een laagje kleding extra goed uit te houden. Natuurlijk weer zo'n lekker brood gehaald, uitgebreid ontbeten en weer aan de wandel. Deze keer naar de andere kant waar een mooi pad liep en we konden genieten van het spel der golven.

De terugweg, alweer langs de kortste omweg, ging deze keer bewust door de bebouwing. Ook hier waren veel appartementencomplexen en hotels maar veel speelser gebouwd. Het was opvallend dat bij een aantal nieuwbouwprojecten grote billboards hingen met uitsluitend Russische teksten! Tijdens diverse reizen hebben we geconstateerd dat een vrij groot deel van de zonnige Mediterrane kusten langzaam maar zeker bezit worden van Russen. Dit merkten we jaren geleden al in Kroatië.

In de late namiddag werden we uitgenodigd door Nederlandse camperburen. Daar kwam het al vrij snel op thema koormuziek want de buurman was al vele jaren actief als dirigent van diverse koren in regio Zwolle. Buurvrouw was intensief bezig met schilderen met als bijzonderheid dat ze haar eigen verf samenstelde en kleuren creëerde uit bloemen en planten. Het was al donker toen we naar onze camper overstaken. In de loop van de avond werd de wind iets minder maar was de zee nog steeds schuimend en bruisend. Mooi!!! We besloten de volgende dag weer een stukje op te schuiven. Hopen dat we de camperplaats 42 km verderop konden vinden en dat deze aan de verwachting voldeed.

Vrijdag 4 januari. Bij het opstaan: Koel, zacht briesje, strakblauwe hemel en stralende zon. Na de koffie de tijd genomen alles degelijk uit te kloppen en het bed te verschoneren. Korte afscheidsceremonie bij de buren en toen vol goede moed opweg. De beoogde camperplaats werd, verschillende spannende poging door erg smalle straatjes met gemene paaltjes ten spijt, niet gevonden. Wel vonden we een Lidl, dus provianderen.

Ook maar tanken, zodat we er weer een paar dagen tegenkonden.

Even de camper aan de kant om een andere camperplek te vinden. Dat betekende wel 85 km rijden maar dan hadden we ook weer stroom en saniservice, wel prettig na 3 dagen vrij staan. Om de plek te vinden stuurde de navi ons de laatste 10 km door het binnenland via niet al te comfortabele wegen.

Maar we hebben het uiteindelijke doel gevonden: Een campercamping in **Puntas Calnegre**. Inderdaad was er stroom en sani al was het allemaal wat primitief. Voor € 10,50 hadden we iets meer verwacht....

De plaats, of liever, het gehucht lag aan zee maar het achterland was eigenaardig: Kilometers ver plastic broeikassen en velden met vooral

bladgroente. Een uitgestrekt gebied dat volgens ons een groot deel van Spanje van groente voorziet.

Het strand was niet fraai. Enorme massa aangespoeld vuil, heel misschien nu extra veel vanwege de sterke wind van voorgaande dagen. Niet echt een plek waar echte strand-aanbidders happy zullen zijn.

Tijdens onze alweer vrij lange wandeling ontdekten we nog een camperplaats, groter en leuker gelegen maar daar was geen stroom. Ook stonden er nogal wat campers op vrije plekken, kort aan het vervuilde strand.

Ook deze dag was het weer interessant om door volledig ander landschap te rijden.

Even na vijven vluchten we naar binnen omdat alweer de temperatuur razendsnel kelderde.

We waren het roerend eens dat we hier zeker niet meerdere dagen wilden blijven en pluisten de boeken en aantekeningen uit om de volgende plaats (en een uitwijk-bij-niet-leuk-of-niet-vinden) in de navi te zetten.

Alle stroomhongerige apparaten gingen aan de stroom en Fred kon met iets meer tijd aan foto's en verslagen werken. Geen internet maar dat hadden we ook niet verwacht.

